

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ พ่อมีความรักหนามเช่นเดียวกับดอกไม้ พ่อเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ผู้ที่ซึมซับความรู้?

คำตอบ: พวกเขาแสดงความมหัสจรรย์ พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ให้ประโยชน์กับตนเองและผู้อื่น เมื่อพวกเขาถูกยิงด้วยลูกศร พวกเขา ก็จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและช่องแวงอยู่กับงานรับใช้ทางจิตสภาพของพวกเขาจะมั่นคง สม่่าเสมอและไม่หวั่นไหวสั่นคลอน พวกเขาจะไม่แสดงการกระทำที่โง่เขลา พวกเขาไม่เคยเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ พวกเขาจะขจัดหนามของความบกพร่องอยู่เรื่อยๆ

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่าพ่อเป็นนาฬิกาไขลานขนาดใหญ่ พ่อมาในเวลาที่ถูกต้องแม่นยำเพื่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ไม่สามารถจะน้อยกว่าหรือมากกว่าแม้แต่วินาทีเดียว ไม่มีความแตกต่างแม้เพียงน้อยนิด ลูกๆ ที่สุดแสนหวานก็รู้ด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ นี่คือป่าหนามของยุคเหล็ก ดังนั้นผู้ที่กลายเป็นดอกไม้ควรรู้สึกว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นดอกไม้ ก่อนหน้านั้น เราทุกคนเป็นหนาม บางคนเป็นหนามเล็กๆ และบางคนก็เป็นหนามใหญ่ บางคนทำให้เกิดความทุกข์เป็นอย่างมาก และบางคนก็ทำให้เกิดความทุกข์เล็กน้อย พ่อมีความรักให้กับทุกคน มีเพลงร้องว่า ฉันรักดอกไม้และหนามด้วยเช่นกัน ท่านรักใครก่อน? ท่านรักหนามก่อนอย่างแน่นอน ท่านมีความรักมากมายที่ท่านเพียรพยายามกับหนามเหล่านั้นและเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นดอกไม้ จริงๆ แล้ว ท่านเข้ามาในโลกของหนาม ไม่สามารถมีความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ในสิ่งนี้ มีคำสรรเสริญของผู้เดียวเท่านั้น มีการร้องสรรเสริญเมื่อดวงวิญญาณนั้นใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของเขา ดวงวิญญาณคือผู้ที่กลับมาส่องส่องและดวงวิญญาณก็คือผู้ที่กลับมาคดโกง เมื่อดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และแสดงการกระทำตามนั้น มีการกล่าวว่าไม่ว่าดวงวิญญาณคือผู้ที่แสดงการกระทำที่เป็นบาปหรือเป็นผู้ที่แสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ มันคือดวงวิญญาณคือผู้ที่แสดงกรรมดีหรือไม่ดี จงถามตนเองว่า ฉันเป็นดอกไม้ที่สูงส่งของยุคทอง หรือเป็นหนามที่เลวร้ายของยุคเหล็ก? มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างเหล่าเทพและปีศาจ ผู้ที่เป็นหนามไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นดอกไม้ มีดอกไม้ในยุคทอง ดอกไม้เหล่านั้นจะไม่ได้อยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่ลูกกำลังจะเปลี่ยนจากหนามมาเป็นดอกไม้ เมื่อครูให้บทเรียนแก่ลูก ก็เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะชดเชยสิ่งนั้นและแสดงให้ครูได้เห็นสิ่งนั้น ในสิ่งนั้นลูกควรเขียนด้วยว่า หากท่านต้องการที่จะเป็นดอกไม้แล้วจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่จะทำให้ท่านเป็นดอกไม้ แล้วข้อบกพร่องของลูกก็จะถูกขจัดออกไปและลูกก็จะกลับมาสโตประธาน บาบาก็ให้เรียงความแก่ลูกๆ และเป็นหน้าที่ของลูกที่จะแก้ไขเรียงความนั้นและนำไปตีพิมพ์เพื่อที่ทุกคนจะได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน บาบากำลังสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ในโรงเรียนเหล่านั้นพวกเขาสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกเก่า ไม่มีใครรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกใหม่ ดังนั้นนี่คือการศึกษาล่าเรียนและเป็นการอธิบายด้วยเช่นกัน การแสดงการกระทำที่สกปรกนั้นเป็นเรื่องโง่เขลา แล้วจึงมีการอธิบายว่าลูกต้องไม่แสดงการกระทำที่มีกิเลสที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ มีคำสรรเสริญของพ่อผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ที่นี้ลูกกำลังศึกษาล่าเรียนที่ลูกต้องไม่ เป็นเหตุของความทุกข์กับใคร พ่อให้คำสอนแก่ลูกว่า จงให้ความสุขอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ สภาพนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วเช่นนั้น ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อได้ในหนึ่งวินาทีแต่สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะกลับมามีค่า ลูกเข้าใจว่ามรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคืออำนาจปกครองสวรรค์ ลูกอธิบายว่าบารัตเคยได้รับอำนาจปกครองโลกจากพ่อเหนือโลก ลูกทุกคนเคยเป็นนายของโลก ลูกๆ ควรมีความสุขนั้นอยู่ภายใน เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานเมื่อลูกเคยเป็นนายของโลก ผู้คนพูดถึงหลายแสนปี พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของทุกยุคนั้นหลายแสนปี ในขณะที่ลูกพูดว่าระยะเวลาของทั้งวงจรถือ 5000 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมากมาย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกควรซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งจากท่าน แต่ละวันผู้คนของโลกก็กลับมาตโมประธานอยู่เรื่อยๆ พวกเขาเรียนรู้ออกข้อบกพร่องมากขึ้นเรื่อยๆ ก่อนหน้านั้นไม่มีความคดโกงหรือสิ่งเจือปนมากนัก เวลานี้สิ่งนั้นกำลังเพิ่มขึ้น เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสโตประธานอย่างต่อเนื่องด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงพ่อ เช่นที่ลูกลงมา ดังนั้นลูกก็ต้องกลับขึ้นไปด้วยเช่นกัน ก่อนอื่น ลูกมีความสุขที่ลูกได้พบพ่อ การเชื่อมโยงของลูกถูกสร้างขึ้นมาและมีการจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ผู้ที่เคยทำการกราบไหว้บูชาเป็นอย่างมากก็จะมี การจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างมาก ลูกหลายคนพูดว่า บาบ่า ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ สิ่ง

เดียวกันนี้เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขานั่งลงเพื่อรับฟังเรื่องราวทางศาสนา สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปสู่ทิศทางอื่น ผู้ที่กำลังถ่ายทอดเรื่องราวก็จะมองพวกเขาและถามคำถามทันทีว่า “นั่นฟังถามอะไร” แล้วพวกเขาก็จะดูสับสน ในขณะที่ผู้อื่นจะตอบได้ทันที ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเหมือนกัน แม้ว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นั่น พวกเขา ก็ไม่ได้ซึมซับสิ่งใดเลย หากพวกเขาซึมซับความรู้ พวกเขา ก็จะแสดงความมหัศจรรย์ พวกเขา จะไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ให้ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น แม้ว่าบางคนมีความสุขมากมายในบ้านของเขาเอง พวกเขา อาจจะมีคุณหาสน์และรถยนต์ ฯลฯ เมื่อลูกศรยิงถูกพวกเขา เท่านั้นเอง เธอ ก็จะบอกสามีว่า ฉันต้องการทำงานรับใช้ทางจิตนี้ อย่างไรก็ตาม มายามีพลังมาก มายาจะไม่ปล่อยให้เธอทำเช่นนั้น นั่นคือจะมีความผูกพันยึดมั่น เธอจะทิ้งคุณหาสน์เหล่านั้นและมีความสุขทั้งหมดนั้นได้อย่างไร อ้อ! แต่ความสุขทั้งหมดที่ลูกเคยมีประสบการณ์ในตอนแรกนั้นเป็นเช่นไร บางคนเป็นของครอบครัวใหญ่ ระดับมหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐี พวกเขาได้ละทิ้งทุกสิ่งและมาที่นี่ โชคของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่มีความกล้าหาญที่จะปล่อยวางทุกสิ่ง พวกเขาติดกับอยู่ในโซ่ตรวนของราวัน เหล่านั้นคือโซ่ตรวนของสติปัญญา พ่ออธิบายว่า อ้อ! แต่ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อรับประกันว่าลูกจะไม่ล้มป่วยเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกจะอยู่อย่างมีพละนามัยดีอยู่เสมอเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกอาจจะอาศัยอยู่กับสามีของลูก แต่เพียงแค่ออณุญาตที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย หน้าที่ของลูกคือการจดจำพ่อผู้ที่คุณได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ด้วยการจดจำท่านลูกจะกลับมาสโตประธานจากที่ตโมประธาน นี่คือการเดินทางที่จะต้องเข้าใจเป็นอย่างมาก ไม่มีการรับประกันกับร่างกาย อย่างน้อยก็มาเป็นของพ่อ! ไม่มีสิ่งใดน่ารักมากกว่าท่าน พ่อจะทำให้ลูกเป็นนายของโลกและพ่อพูดว่า จงกลับมาสโตประธานเท่าที่ลูกต้องการ ลูกจะได้เห็นความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบ่าทำให้ประตูสวรรค์เปิดโดยลูกผู้เป็นแม่ ท่านวางโหน่งความรู้ไว้เหนือผู้เป็นแม่ บาบ่าทำให้ผู้เป็นแม่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกผู้เป็นแม่จะดูแลทุกสิ่งท่านวางโหน่งไว้เหนือพวกเขาโดยผ่านผู้นี้ แล้วผู้คนเหล่านั้นก็เขียนไว้ว่า มหาสมุทรลูกกวนและโหน่งทิพย์ได้ถูกให้ไว้กับลักษมี เวลานั้นลูกรู้ว่าบาบ่ากำลังเปิดประตูไปสู่สวรรค์ แล้วเหตุใดเราจึงไม่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากบาบ่า? เหตุใดเราจึงไม่กลายเป็นมหาวิระและถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำแห่งชัยชนะ? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะนำลูกๆ มาบนตักของท่านเพื่ออะไร? เพื่อให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและให้คำสอนแก่ผู้ที่เป็นหนามอย่างแท้จริง ดังนั้นท่านยังคงรักหนามเหล่านั้น เหตุนี้เองท่านจึงทำให้พวกเขาเป็นดอกไม้ ลูกปลุกเรียกพ่อให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์ จงทิ้งดินแดนนิพพานของท่านและมาที่นี่เกิด พ่อพูดว่า ตามละครแล้ว พ่อต้องเข้ามาสู่โลกแห่งหนาม ดังนั้นท่านรักลูกอย่างแน่นอน ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้โดยที่ท่านไม่มีความรักได้อย่างไร? เวลานั้นลูกต้องเปลี่ยนจากหนามยุคเหล็กมาเป็นนายของโลกที่สโตประธานแห่งยุคทอง ลูกได้รับการอธิบายด้วยความรักเป็นอย่างมาก กุมารีเป็นดอกไม้และเหตุนี้เองทุกคนจึงก้มลงแทบเท้าเธอ เมื่อเธอกลายเป็นหนาม (ไม่บริสุทธิ์) เธอก็ก้มศีรษะให้แก่ทุกคน ดังนั้นลูกควรจะทำอะไร ลูกควรจะเป็นดอกไม้เพื่อที่ลูกจะเป็นดอกไม้ตลอดกาล กุมารีปราศจากกิเลสแม้ว่าเธอจะเกิดจากกิเลสก็ตาม เช่นเดียวกับที่ซันยาซซีเกิดผ่านกิเลส พวกเขาแต่งงานแล้วก็ออกจากบ้านและครอบครัว แล้วผู้คนก็เรียกพวกเขาว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างนายของโลกยุคทองและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของยุคเหล็ก เหตุนี้เองบาบ่าจึงพูดว่า ถามคำถามพวกเขาว่า คุณเป็นหนามยุคเหล็กหรือดอกไม้ยุคทอง? คุณคดโกงหรือสูงส่ง? เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน นี่จึงเป็นโลกที่คดโกง มีคำกล่าวว่านี้คืออาณาจักรที่ชั่วร้าย อาณาจักรของปีศาจ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครเข้าใจว่าตนเองเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกๆถามคำถามเหล่านี้อย่างมีไหวพริบบัญญา พวกเขา ก็จะเข้าใจเองว่าตัวเขาเองนั้นคือผู้ที่มีต้นธาราคะ ความโกรธและความละโมภ จงเขียนสิ่งต่างๆเหล่านี้ในนิทรรศการเพื่อที่พวกเขาจะรู้สึกได้ว่าพวกเขาเป็นหนามยุคเหล็ก เวลานั้นลูกกำลังจะเป็นดอกไม้ บาบ่าเป็นดอกไม้อยู่เสมอ ท่านไม่เคยเป็นหนาม อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นหนาม ดังนั้นดอกไม้จึงพูดว่า พ่อกำลังเปลี่ยนลูกที่เป็นหนามให้เป็นดอกไม้ ดังนั้นจงจดจำพ่อ มายามีพลังมาก แล้วลูกต้องการเป็นของมายาหรือไม่ พ่อดึงลูกเข้าไปหาพ่อและมายาก็ดึงลูกเข้าไปหาเธอ นี่คือการงัดเท้าเก่า ในตอนแรกดวงวิญญาณใช้รองเท้าใหม่ และจากนั้นเขาก็จะใช้รองเท้าเก่า ในเวลานี้รองเท้าทั้งหมดตโมประธาน พ่อจะทำให้ลูกเป็นเหมือนก้ามหยา เพราะที่นั่นดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจึงได้รับร่างกายที่เป็นเหมือนก้ามหยา, ไม่มีข้อบกพร่องเลย ที่นี้มีข้อบกพร่องมากมาย ที่นั่นดูซิว่ามีรูปลักษณะที่สวยงามมากเพียงใด ที่นี้ไม่มีใครสามารถสร้างรูปลักษณะเหล่านั้นได้ พ่อเองพูดว่า พ่อจะทำให้ลูกสูงส่งมาก ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลับมาบริสุทธิ์ มีไฟโยคะที่จะขจัดสนิมที่สะสมอยู่กับลูกมาชาติแล้วชาติเล่า บาบของลูกจะถูกเผาด้วยสิ่งนี้ ลูกจะกลายเป็นทองแท้ ลูกจะได้รับวิธีการที่ดีมากเพื่อขจัดสิ่งเจือปน นั่นคือ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็ก หากเขามีขนาดใหญ่กว่านั้น เขาจะไม่สามารถเข้ามาได้ เขาจะเข้ามาได้อย่างไร หมอพยายามใช้ความคิดอย่างมากเพื่อที่จะเห็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ ลูกสามารถมีนิมิตได้ แต่ไม่มีประโยชน์จากการเห็นนิมิต ตัวอย่างเช่น หากลูกมีนิมิตของไวคุณท์ (ดินแดนสุชาวดี) แล้วลูกได้รับประโยชน์อะไรจากสิ่งนั้น เมื่อโลกเก่านี้

อวสานเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนสุชาวดี ลูกต้องฝึกฝนโยคะเพื่อสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ก่อนอื่นพ่อมีความรักให้กับหนาม พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักที่มากที่สุด ลูกๆ ก็เฝ้าแต่กลับมาอ่อนหวานอยู่เรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นเป็นพี่น้องเพศชาย และความคิดที่เป็นอาชญากรรมทั้งหมดก็จะจบสิ้นลงอย่างสิ้นเชิง สติปัญญาของลูกสร้างความชุกชอนแม้กระทั่งในความสัมพันธ์ของพี่น้องชายหญิง และดังนั้นลูกจึงต้องมองทุกคนอย่างเป็นพี่น้องเพศชาย ที่นั่นไม่มีสำนึกที่เป็นร่างที่จะทำให้มีสำนึกรู้นั้นหรือมีผูกพันยึดมั่นนั้น พ่อสอนดวงวิญญาณเท่านั้นดังนั้นลูกก็ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ร่างกายเหล่านั้นสูญสลาย ดังนั้นลูกจึงต้องไม่เอาหัวใจผูกติดอยู่กับร่างกายเหล่านั้น ในยุคทอง ลูกจะไม่มีความรักให้กับร่างกายเหล่านั้น ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณจะละร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง เขาได้รับบทบาทของเขาแล้ว ทำไมลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่น เหตุนี้เองบาบาพูดเช่นกันว่า จงอยู่อย่างระมัดระวัง รับประทานฮาลาวาด้า หากว่าแม่หรือภรรยาของลูกตาย จงสัญญาว่า ไม่ว่าใครตาย ลูกจะไม่ร้องไห้ จดจำพ่อของลูกและกลับมาสโตประธาน ไม่มีวิธีการอื่นที่จะกลับมาสโตประธาน ด้วยการทำความเพียรพยายามเท่านั้นลูกจะกลายเป็นลูกปิดของสร้อยประคำแห่งชัยชนะ ลูกจะเป็นสิ่งที่ต้องการได้ด้วยการทำความเพียรพยายาม พ่อเข้าใจว่าลูกจะทำความเพียรพยายามเหมือนกับที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ พ่อคือเจ้าแห่งคนจน จะมีการทำทานแก่คนจน พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา ที่ไม่จนหรือร่ำรวย เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อ ในขณะที่ผู้คนที่เหลือของทั้งโลกเรียกพ่อว่าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเช่นนั้นที่ว่าจะไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์เลยที่นั่น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนจะขอพร ที่นี้ไม่มีเรื่องของการได้รับความเมตตา ลูกจะก้มลงให้กับใคร? ท่านเป็นเพียงจุด ลูกจะก้มลงได้หากท่านเป็นสิ่งที่ใหญ่โต ลูกไม่สามารถก้มลงให้กับสิ่งที่มีขนาดเล็กมากได้ ลูกจะพนมมือไหว้ใครเมื่อลูกสวดมนต์ภาวนา? สัญลักษณ์เหล่านั้นทั้งหมดของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจะหายไป การพนมมือของลูกนั้นจะกลายเป็นหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ที่บ้าน พี่น้องชายหญิงจะพนมมือไหว้กันใหม่ ผู้คนขอลูกชายเพื่อทำให้เขามาเป็นทายาท ลูกเป็นนาย เหตุนี้เองพ่อจึงกล่าวนมัสเตกับลูกๆ พ่อเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าเอาหัวใจของลูกไปผูกติดอยู่กับร่างกายที่สูญสลาย จงเป็นผู้ชนะความผูกพันยึดมั่น สัญญาว่า ไม่ว่าใครออกจากร่าง ลูกจะไม่ร้องไห้
2. กลับมาอ่อนหวานเท่ากับพ่อ ให้ความสุขแก่ทุกคน อย่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ ทำงานรับใช้ที่จะเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ นำคุณประโยชน์มาให้กับตนเองและผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกนั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว และมีประสบการณ์กับความรักของพระเจ้าโดยการละวางจากสำนึกรู้ของร่างกาย
ที่นั่งดอกบัวเป็นสัญลักษณ์ของสภาพที่สูงส่งของดวงวิญญาณบราห์มิน ดวงวิญญาณที่นั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัวเช่นนั้นจะละวางจากสำนึกรู้ของร่างกายโดยอัตโนมัติ กล่าวคือ ไม่มีสำนึกรู้ของร่างกายตั้งรับพวกเขา พ่อบราห์มามีรูปที่เป็นเทวดาและรูปที่เป็นเทพอยู่ในสำนึกรู้ของท่านอยู่เสมอในขณะที่กำลังเดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ในท่านองเดียวกัน เมื่อลูกมีสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่เป็นธรรมชาติก็จะกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้ที่ละวางจากสำนึกรู้ของร่างกาย ผู้ที่อยู่เหนือสำนึกรู้ของร่างกายจะเป็นที่รักของพระเจ้า

คติพจน์: คุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมมาที่ลูกได้รับจากพระเจ้าถือว่าเป็นของอันศักดิ์สิทธิ์จากพระเจ้า และการพิจารณาว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของตนเองก็คือความหยิ่งยโสของร่างกาย

*** โอม ขานติ ***